

Jesus uden filter – 3

Vi er midt i en temarække om Jesus uden filter: Jesus uden filter er den Jesus, der elsker dig og mig så meget, at han kom lodret ned i vores vandrette verden, for at vi i mødet med ham uden filter, i mødet med hans trofasthed, kærlighed og barmhjertighed kan få mod til at møde os selv uden filter. Dvs. så vi kan leve som hans børn både i dette liv og det næste, sådan som vi er skabt til.

Og bibelen er helt tydelig omkring, at en dag VIL ethvert menneske møde Jesus. Men indtil den dag er det at se Jesus en proces, som Gud kalder os til at være i. Og bibelen kalder det at "vokse". **I trofasthed overfor sandheden og i kærlighed til hinanden skal vi vokse op til at ligne Kristus.** Ef 4, 15.

Men hvad er åndelig vækst? Jeg tror, mange af os tænker på åndelig vækst som noget der har at gøre med at præstere mere, blive mere korrekt, mere kedelige. At piske os selv til at være mere pietistiske og forsage alt, der er farverigt og eventyrligt og spændende. Og for mit eget vedkommende må jeg sige: Det var ikke den kontrakt, jeg indgik, da jeg som 21-årig sagde til Gud: *"Mit liv er dit. Jeg vil følge dig, hvorhen du vil have mig"*. Det, jeg kastede mig ud i dér, var ikke hard core disciplin. Det var en tæt og gribende relation med min skaber og far i himmelen. Jeg var i eksistentiel krise. Jeg vidste ikke hvad mit livs mening var, og jeg fik øje på Guds håndsrækning til mig via nogen kristne, der helt åbenlyst havde et liv, en passion, en mening, som jeg længtes efter. Og en nat, da jeg ikke kunne sove gik, jeg udenfor, så op på stjernerne, bad og startede mit liv med Jesus.

Og spørgsmålet er: Hvad skete der dér?? Var det endemålet? Så var jeg i hus? Den beretning, vi skal være sammen om i dag, handler om, at det ikke var målstregen for mit åndelige liv, det var startskuddet! Startskuddet til at vokse ind i en tættere relation med Gud. At vokse åndeligt har ikke med min præstation at gøre. Det har at gøre med, hvad jeg tillader, at Gud gør i mit hjerte. Det, der skete for mig den nat, var ligesom en fødsel. Jeg fik fred med Gud! Det bibelen kalder "frelse". En ALTafgørende gave fra oven. Men alt

for mange af os stopper dér. Vi er skabt til at blive voksne, men vi forbliver spædbørn – åndeligt.

Så spørgsmålet i dag er egentlig: Hvordan vokser du og jeg åndeligt? Hvordan sker det i vores liv, at vi slipper barnlig stolthed, forfængelighed, selvretfærdighed for at satse på at Guds kærlighed er nok for mig – og vokser op til at blive mere som ham?

Et bevidst valg

En ting er sikkert: Det sker ikke automatisk! Man kan sagtens sidde i kirke og netværksgruppe hele sit liv og samtidig være fuld af jalousi og hykleri og sladder og kritik og vrede og bitterhed mod Gud og andre mennesker. Ingen problem! Det er der rigtig mange mennesker, der gør! Vi skal gøre et *bevidst valg* for at lade Guds ånd komme til i vores hjerter, så vi kan vokse åndeligt, modnes, blomstre, bære frugt. Det er en proces, som ikke starter med at observere, men med at vove at tro på Jesus så meget, at vi *lader* os inkludere, inspirere og involvere i det, Gud har for os. Det er derfor, dét er kirkens vision.

Hvis I kun lytter til undervisningen, men ikke handler på det, I hører, er det, som når I betragter jeres ansigt i et spejl. Lige så snart I vender ryggen til spejlet, har I glemt, hvordan I så ud. Men hvis I fordyber jer i frihedens fuldkomne lov, og bliver ved med at holde den for øje, bliver I ikke som dem, der hører og glemmer, men som dem, der hører og handler. Det er jo dem, der handler på Guds ord, der oplever Guds velsignelse.

Jakob 1, 23 - 25

Gud ønsker at frelse dig og mig på *alle* måder: Det er det, Gud ønsker for dig!! Jeg så et billede af en, der sad med et brev, en regning, og lagde det ned i en skuffe. Skuffen var helt proppet med regninger, gemt til en anden gang. Når vi hører Guds ord, så er det som et brev: Gud ønsker, at du skal åbne det, face det, for det siger noget om ham og noget om dig - og lade ham betale regningen! Johannas billede: Jesus går rundt og kysser mig og andre på kinden.

Bøn:

Lukas 5, 1 – 11: En dag, da Jesus stod nede ved Genesaret Sø og forkyndte Guds ord, trængte folk sig ind på ham for bedre at kunne høre. Så fik han øje på to både, der lå i

vandkanten. Fiskerne var gået fra borde og var ved at rense deres net. Jesus gik om bord i den båd, der tilhørte Simon, og bad ham lægge lidt fra land, hvorefter han satte sig ned i båden og underviste menneskemængden derfra. Da han var færdig, vendte han sig mod Simon og hans partner og sagde: »Sejl ud på dybt vand og læg jeres garn ud til fangst!« »Jamen, mester, vi har slidt hele natten uden at fange noget,« indvendte Simon. »Men når du siger det, så prøver vi igen.« Det varede ikke længe, før nettene var så sprængfyldte med fisk, at de var lige ved at gå i stykker. Simon gjorde tegn til deres kammerater i den anden båd, at de skulle komme og hjælpe dem, og snart var begge både så fyldte med fisk, at de var lige ved at synke. Da Simon Peter så det, faldt han på knæ for Jesus og sagde: »Gå bort fra mig, Herre! Jeg er alt for stor en synder til at være i din nærhed.« Både han selv og hans medhjælpere var lamslåede og forskrækkede over den mirakuløse fiskefangst. Det samme var Peters makkere i den anden båd, Jakob og Johannes, Zebedæus' sønner. Men Jesus sagde til Simon: »Der er ikke noget at være bange for. Fra nu af skal du være menneskefisker.« Efter at de havde trukket bådene på land, sagde de farvel til fiskeriet og fulgte nu Jesus på fuldtid som hans disciple.

Dette er ikke Peters første møde med Jesus. Han bliver også nævnt i det forrige kapitel, hvor Jesus helbreder hans svigermor. Men det er dette møde der ændrer hans livsforløb. Og måske lod du mærke til at den ændring ligesom sker i to faser:

Først er Peter en del af skaren, som lytter til Jesu forkyndelse. Jesus kommer til den sø, hvor Peter fisker, og han vælger at gøre holdt der og lave et lille seminar om Guds rige. Peter lytter og bliver overbevist! Filteret falder fra hans øjne, han kan pludselig se, at Jesus ikke bare er endnu en klog rabbiner, og han kalder ham for "mester".

Guds ord er kraftfuldt. Bibelen er ikke bare en bog. Der sker noget med os, når vi læser den. **Når Gud taler, er der både liv og kraft i hans ord. De er skarpere end noget tveægget sværd og er i stand til at trænge ind i hjertets inderste kroge.** Heb. 4,12

Vi kan blive følelsesmæssigt rørt ved ord. Jeg ved godt hvilke ord, der kradser i sjælen. Men Guds ord gør så meget mere end dét. Måske er du her og er søgende efter Gud, ønsker at Gud skal vise sig for dig, vise dig et tegn eller et mirakel. Prøv at læse i læse bibelen – den er ikke nogen almindelig bog! (Basis)

Fase 2: Så Peter lytter og tror og kalder Jesus for sin mester. Men det er ikke *målstregen* det er *startskuddet*. Fase 2 begynder når Jesus henvender sig direkte til Peter og siger »Sejl ud på dybt vand og læg jeres garn ud til fangst!« Dette har INTET at gøre med GT eller undervisning om, hvem Gud er! Dette har at gøre med noget jordnært, hverdagsagtigt, pragmatisk: Peter som fisker. Oversat til dit og mit liv kunne Jesus have bedt dig om at gøre noget, der direkte har at gøre med dig som studerende, arbejdsgiver, sygeplejerske, lærer eller smed: Peter sidder på sin arbejdsplads efter en lang dag på jobbet. Og dér taler Jesus til ham. Ikke for at sige: ”Nå og hvad tænker du så om min *gribende undervisning?*” Men for at sige, at han skal gøre noget, der er totalt ulogisk: Tag ud at fiske...

Og nu ved jeg noget om fiskere. Jeg er jo opvokset til lyden af totaktsmotorer og lugten af fisk i Nexø, der ligger i udkantsdanmark. Det er dér ”Gintberg på kanten” tager til i næste uge, hvis du følger med i dét... Alle fædrene i min klasse havde stort set en kutter – undtagen min far, han var skolelærer. Men jeg lærte alligevel det om fiskere, at INGEN fisker ved sine fulde fem ville finde på at sætte garn, hvis ekkoloddet ikke viser nogen stime. Det er et krænkende forslag, fordi en fiskers stolthed og anseelse ligger i, om han har næse for, hvor fiskene er. Så helt oplagt tænker Peter, at Jesus ikke har forstand på hans verden, hans liv, fiskeri. Det, Jesus spørger om, strider mod al sund fornuft.

Og måske har du oplevet det samme? Det har jeg! John Wimber, Vineyard bevægelsens grundlægger, var en berømt musiker. Skulle varme op for Beatles på deres første USA-turné. Og stik imod AL sund fornuft oplevede han, at han skulle lade den båd det garn ligge og tjene Gud på en anden måde. Manager kom og spurgte: Hvad er der sket med dig” Han svarede ”*God did this to me!*”

Og det, der sker, hvis du har oplevet, at Gud ikke bare velsigner det, du har gang i, men er en stemme, der kan tilsidesætte alt andet: Alle vores planer og alle vores 117 undskyldninger og argumenter og logiske grunde til at gå vores egen vej og ikke den vej, Jesus peger ud for os, er, at HAN kommer i centrum i vores liv. Og dét er den eneste måde, hvorpå han bliver større, som den, han er, og ikke bare et tillæg til mit liv.

Der er tidspunkter for enhver af os, hvor Gud spørger os om at gøre noget komplet ulogisk. Og det bedste at gøre er at adlyde. Ligesom Peter. ”**Fordi du siger det**” siger Peter til Jesus. Det er ulogisk. Men fordi DU siger det....

Det kan være små og store ting. Det kan være det at bede for en kollega. Jeg kan fortælle mange eksempler. Carsten på teologi. Bøn foran kantinevinduerne. Men det kan også handle om ting, der har at gøre med vores livsstil, vrede eller uvillighed til at forpligte os af frygt for, hvad det vil koste os. Og nogen af os bliver stående på stranden hele vores liv. Måske har du ladet kampe gå frem og tilbage i dig længe. Måske *har* du prøvet at ændre på tingene 1000 gange og er ved at opgive ligesom Peter. Du er skuffet over dig selv. Men valget står stadig overfor, om du vil komme op på hesten (igen) og sige som Peter: ”*Fordi du siger det – ikke fordi jeg synes det er oplagt eller logisk og på trods af, at jeg er desillusioneret, træt og uden håb – men fordi DU siger det, vil jeg forsøge (igen)*”.

Jeg læste en rørende historie i en ny bog Reden og RI har lavet om en pige fra Solrød, der pga. forskellige sociale omstændigheder blev narkoprostitueret meget tidligt. Hun fortalte, at hendes liv bare var en lang nedadgående spiral med mange, mange krænkelse, og at det var umuligt for hende at hive sig selv op med hårene. Indtil hun mødte nogen kristne på Istedgade, som havde ægte omsorg for hende og fortalte hende om Jesus, og om at han kom lodret ned i vores vandrette verden for at komme hende i møde. Og hun sagde: *Fordi du siger det Jesus, så vil jeg forsøge igen*. Og det lykkedes hende at komme ud af sit misbrug og få et helt andet liv. Og hvis du har været med din netværksgruppe ude at dele suppe eller kaffe ud til mennesker som hende, så ved du, hvilket mirakel det er!

Når vi siger ”Fordi du siger det”, så kan Gud gøre en hel masse. Peter er totalt overrumplet over dette mirakel. Bådene var ved at synke! Og åndelig vækst handler om gang på gang at spørge sig selv: Tror jeg på, at HVIS jeg siger ”*Fordi du siger det*” – på trods af mine erfaringer og logik: Ja jeg vil gerne lave om i mit liv, hvis du siger det. Jeg vil gerne vende den anden kind til. Jeg vil gerne slippe mit krampagtige tag i det, som jeg tænker får mig til at tage mig godt ud. Jeg vil gerne opgive troen på, at jeg kan gøre mig fortjent til Guds kærlighed. Jeg vil gerne stoppe med at småsnyde eller smålyve. Så VIL Gud sørge for mig? Tænker du på Jesus som en, der elsker dig så meget, at han har noget bedre for dig, end det du selv har? At hvis du virkelig åbner dig for Gud, så har han så meget velsignelse til dig, at dit hjerte eller din båd knap kan rumme det. Og dét er et spørgsmål, vi må stille

dagligt. Efter nogen gode år tænkte pigen fra Solrød: Der er noget jeg savner! Jeg tror, jeg alligevel har en bedre vej for mig selv. Og så faldt hun i med et brag og bliver skilt og mister ikke alene forbindelsen til Gud men også til sin datter....

2 tegn på åndelig vækst

Men hvordan kan man vide, at man vokser? Det kunne også bare være lykken, der tilsmilede en, så man blev mere overbærende og mild og glad... Et kick fra en succes, som får smilet frem... Der er to tegn:

For det første: Når Peter ser Jesus uden filter, som en der vil have alt og til gengæld vil give alt – et helt nyt liv - så ser han også sig selv uden filter. Peter siger: »**Gå bort fra mig, Herre! Jeg er alt for stor en synder til at være i din nærhed.**«

Her er det virkelig, det bliver tydeligt, hvad jeg og mange andre får galt i halsen ift. at vokse åndeligt. Vi tænker, at det handler om at blive mere og mere hellige og gå rundt og virke enormt fromme. Vi tænker på åndelig vækst som sådan en rangstige kristne slider for at komme op af. (Ligesom de striber på skulderen, vi havde, på da jeg var smørrebrødsjomfru på Bornholmstrafikken. Man kunne have et til fire striber alt efter hvor højt man var steget i graderne. *Waw – der kommer puseren, han er nået langt!*).

Men helt modsat så er det et sikkert tegn på åndelig vækst, at vi ser vores egen fejlbarlighed, kommen til kort, det bibelen kalder synd, utilsløret og uden filter. At vi bliver mere og mere klare over virkeligheden: At Gud uden filter er god og nådig og stor, og at jeg er SÅ afhængig af ham! Vi bliver mere og mere klare over, at vores egen formåen ingen forskel gør overfor Gud. Det er nåden alene vi må satse på.

Den nat som 21-årig var jeg nok klar over, at jeg havde gjort nogen forkerte ting. Men jeg var helt ærligt ikke halvt så klar over hvor fordærvet og forkvaklet min sjæl faktisk er, som jeg er nu. Og jeg har stadig langt igen. Når man mange gange har stået overfor kaldet til at handle på hans ord, og blevet slået af, hvem Jesus er, og hvem man selv er uden filter, så bliver den snigende egoisme, de skjulte motiver, de stille domme og de millioner af andre måder, vi ikke elsker andre mennesker på, sådan som Jesus, bare tydelig!

Vi tror, at vi skal blive mindre og mindre afhængige af Jesus, hvis vi vokser åndeligt. Men det er omvendt. Vi bliver mere og mere bevidste om, hvor afhængige vi er af ham og hans

tilgivelse. Vi opdager: Jeg kan ikke pege fingre af nogen, for de andre suger ikke mere tilgivelse ud af Jesus end mig!

Det andet tegn: Og lige dér ser Jesus på Peter - og jeg tror han har set på ham med stor kærlighed - og siger: »Der er ikke noget at være bange for. Fra nu af skal du være menneskefisker.« Det er et fantastisk billede! Peter der er helt klar over sin egen kommen til kort og Jesus, der siger: *Du skal ikke være bange for at slippe det, du ellers har været tryk ved. Følg mig. Jeg har noget, der er så meget bedre.* Og Peter rejser sig op og følger efter Jesus. Hele hans liv havde gået i én retning, og med ét vender han og går en helt anden vej, på Jesu ord. Og det er et andet sikkert tegn på åndelig vækst og modenhed: At det ikke er Jesus der følger dig, men du følger Jesus.

Sagen er at Jesus har fulgt dig og mig hele vores liv. Han har ledt efter dig og kaldet på dig hele dit liv. Jesus fortæller om et får, der forvilder sig væk fra flokken, og hvordan hyrden forlader flokken for at finde det ene får. Og det ene får det er dig! Jesus har rendt efter dig hele dit liv og kaldt dit navn hver dag, hvert minut. Men målet er, at vi må vokse sådan, at vi vender os fra den vej, vi selv render ad, for at lade os finde af Jesus og følge ham, fordi vi har opdaget, at han er den gode hyrde.

Og når vi gør det *bevidst* – så er der mange flere områder, hvor Jesus stadig må rende efter os. Alle de steder vi har lukket af for Gud. Skiltene på pigernes værelser: *Privat! Man må kun komme ind, hvis man har fået lov!!* Og sådan er der mange værelser i vores sind. Men Jesus siger ”*Der er ikke noget at være bange for. Følg mig*”

Jesus vil meget mere end at være et tillæg til vores liv. Jeg var til barnedåb hos en veninde og kunne ikke lade være med at spørge: Hvorfor lader du dit barn døbe. ”*Åh det er sådan en helgardering, hvis der nu er noget om snakken!*” sagde hun. Men kære ven: Jesus kalder os til at lade min båd og mine planer og hvad jeg synes er fornuftigt og mine forbehold og min stolthed og min forfængelighed ligge ved strandbredden og følge ham uden filter. Gøre det, som er ulogisk, så jeg kan vokse op og opleve hans fred, glæde, frihed.